

beskyttet uanset personens race eller etniske oprindelse.

Bestemmelsen omfatter endvidere et forbud mod forskelsbehandling af en person på grund af tredjemands race eller etniske oprindelse.

Der følger ikke af bestemmelsen nogen beskyttelse for juridiske personer mod forskelsbehandling, der er en følge af en eller flere til den juridiske person knyttede enkeltpersoners race eller etniske oprindelse.

Bestemmelsen fastslår endvidere, at såvel *direkte* som *indirekte forskelsbehandling* er ulovligt.

Til stk. 2.

I bestemmelsen defineres *direkte forskelsbehandling*. Lovens definitionen af direkte forskelsbehandling svarer til den i direktivets artikel 2, stk. 2, litra a), indeholdte definition.

Bestemmelsen tager sigte på de tilfælde, hvor det forhold, at en person er af en bestemt race eller etnisk oprindelse, er årsag til den ulige behandling.

Forbudet mod direkte forskelsbehandling indebærer, at det i forbindelse med udførelse af opgaver inden for lovens anvendelsesområde er ulovligt at lægge vægt på en persons race eller etniske oprindelse.

Den nærmere vurdering af, om en person udsættes for direkte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, kan ske ved, at behandlingen af den person, der føler sig krænket, sammenlignes med, hvordan en anden person (af anden race eller etnisk oprindelse) bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation. Der kan således foretages en sammenligning med den samtidige behandling af en anden person i en tilsvarende situation, ligesom der kan sammenlignes med, hvordan en anden person tidligere er blevet behandlet i en tilsvarende situation, eller hvordan en hypotetisk (ikke-eksisterende) person må antages at blive behandlet i en tilsvarende situation.

Efter bestemmelsen kan ikke blot personer af anden race eller etnisk oprindelse, men *alle* personer indgå i vurderingen af, om der er tale om en sammenlignelig situation.

Det forhold, at der kan ske sammenligning med en hypotetisk person, indebærer, at ethvert tilfælde, hvor det kan anses for godtgjort, at der i forbindelse med udførelse af opgaver inden for direktivets anvendelsesområde er lagt vægt på personens race eller etniske oprindelse, er omfattet.

Det er uden betydning for, om der foreligger direkte forskelsbehandling, om den person, der udøver forskelsbehandlingen, har været motiveret af et ønske om at forskelsbehandle en person på grund af race el-

ler etnisk oprindelse. Det nærmere motiv kan derimod have betydning ved tilkendelse af godtgørelse for ikke-økonomisk skade efter lovens § 9, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Der foreligger endvidere direkte forskelsbehandling uanset den reelle eller formodede race eller etniske oprindelse. Forbudet mod direkte forskelsbehandling omfatter således tillige den situation, hvor en person fejlagtigt formodes at have en bestemt race eller etnisk oprindelse.

Det er – i modsætning til indirekte forskelsbehandling – ikke muligt at begrunde direkte forskelsbehandling med varetagelsen af saglige hensyn. Der foreligger således direkte forskelsbehandling, uanset om den stedfundne forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse har fundet sted med henblik på varetagelsen af i øvrigt saglige hensyn.

Loven omfatter ikke et forbud mod forskelsbehandling på grund af national oprindelse. Dette indebærer, at lovens forbud mod direkte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse ikke er til hinder for iværksættelse af eksempelvis særlige tiltag til gavn for nationale mindretal, herunder særlige undervisningsinstitutioner for det tyske mindretal.

Til stk. 3.

I bestemmelsen defineres begrebet *indirekte forskelsbehandling*. Lovens definitionen af indirekte forskelsbehandling svarer til den i direktivets artikel 2, stk. 2, litra b), indeholdte definition. Udtrykket »legitimt mål«, der anvendes i direktivet, er erstattet med udtrykket »sagligt formål«, ligesom udtrykket »særlig ufordelagtigt« er erstattet med udtrykket »ringere end«. Der er ikke hermed tilsigtet nogen indholdsmæssige ændringer i forhold til direktivet.

Forbudet mod indirekte forskelsbehandling tager sigte på at hindre anvendelsen af bestemmelser, betingelser eller praksis, der – uanset at de fremtræder som neutrale – dog alligevel vil stille personer af en bestemt race eller etnisk oprindelse ringere end andre personer, medmindre der varetages saglige hensyn, og midlerne til at opfylde dette eller disse hensyn er proportionale i forhold til målet.

Det er – i lighed med forbudet mod direkte forskelsbehandling – uden betydning, om den person, der udøver forskelsbehandlingen, har været motiveret af et ønske om at forskelsbehandle en person på grund af race eller etnisk oprindelse.

Den nærmere vurdering af, om den pågældende bestemmelse m.v. vil stille personer af en bestemt race eller etnisk oprindelse ringere end andre personer, kan ske på grundlag af statistisk materiale om de faktiske